

Π ε ρ ί λ η ψ ι ς

«Περὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 246 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας δυναμένων νὰ ἐπιβληθῶσιν ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τελῶν».

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Διοικητάς, Νομίρχας καὶ Ἐπάρχους τοῦ Κράτους.

(Κοινοποιουμένη καὶ εἰς τοὺς κ.κ. Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων).

Α' Ἐπιβολή, ἰσχὺς καὶ κητάργησις τῶν τελῶν.

1) Ὡς εἶναι γνωστὸν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 246 τοῦ Κώδικος ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας νὰ ἐπιβάλλωσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τέλη α) διαμονῆς παρεπιδημούντων ἐφ' ὅσον αὕτη διαρκεῖ ἔλαττον τοῦ ἔτους, β) ἐπὶ τῶν ξενοδοχείων ὕπνου, πανσιὸν κλπ. ὑπολογιζόμενα κατὰ κλίνην, γ) ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ξενοδοχείων, ἐστιατορίων, πανσιὸν καὶ λοιπῶν παρεμφερῶν καταστημάτων τῶν παρεχόντων φαγητὰ ἐκδιδόμενων λ)σμῶν καὶ δ) ἐπὶ τῶν λουομένων εἰς φυσικὰς ἰαματικὰς πηγὰς ἢ εἰς τὴν θάλασσαν.

2) Ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἀνωτέρω τελῶν, ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἄρθρου δι' ἕκαστον τούτων ὀριζομένων φορολογικῶν ποσοστῶν, γίνεται δι' ἀποφάσεων τῶν οἰκείων Δημοτ. καὶ Κοινοτ. Συμβουλίων αἵτινες λαμβάνονται διὰ τῆς συνήθους κατὰ νόμον ἀπαρτίας καὶ πλειοψηφίας αὐτῶν. Αἱ ἀποφάσεις αὗται δημοσιεύονται δι' ἐπικολλήσεως ἀντιγράφου αὐτῶν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ δημαρχιακοῦ ἢ κοινοτικοῦ καταστήματος γινομένης ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σχετικῆς συνεδρίας καὶ ἀποδεικνυομένης δι' ἐκθέσεως τοῦ δημαρχιακοῦ ἢ κοινοτικοῦ κλητῆρος καὶ δύο μαρτύρων (ἄρθρον 354 Κώδικος).

3) Αἱ περὶ ἐπιβολῆς τῶν ἰδίων τελῶν ἀποφάσεις τῶν δημοτ. καὶ κοινοτ. συμβουλίων ἐλέγχονται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, εἰς ἣν ὑποχρεωτικῶς ὑποβάλλονται, μόνον ἀπὸ ἀπόψεως νομιμότητος.

4) Ἐκ τῶν ἰδίων ὡς ἄνω τελῶν μόνον τὰ τέλη διαμονῆς ἐπιβάλλονται ἐπὶ τῶν παρεπιδημούντων καὶ οὐχὶ τῶν μονίμως κατοικούντων ἐνῶ αἱ λοιπαὶ τρεῖς κατηγορίαι τελῶν ἐπιβάλλονται ἐπὶ τε τῶν παρεπιδημούντων καὶ τῶν μονίμως κατοικούντων.

Ἀριθ. Πρ. 1163

Ἐλήφθη τῆ 19-7-1938

κούντων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος καὶ δὴ ἀνευ διαστολῆς ἂν οὗτοι εἶναι ἢ ὄχι δημόται τοῦ ἰδίου δήμου ἢ κοινότητος.

5) Εἰδικώτερον ἐπὶ τοῦ ὑπὸ στοιχείον β' τέλους ἐπὶ τῶν ξενοδοχείων ὑπνου, πανσιὸν κλπ. τοῦ δυναμένου νὰ ὀρισθῇ μέχρι 500 δραχ. ἐτησίως κατὰ κλίνην, τὸ τέλος τοῦτο ἐπιβάλλεται ἀδιακρίτως ἐὰν τὸ ξενοδοχεῖον ἐργάζεται ἢ οὐ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους. Ἦτοι τὸ τέλος τοῦτο ἐπιβάλλεται καὶ εἰσπράττεται δι' ὀλόκληρον τὸ νομοτύπως ἐπιβληθὲν φορολογικὸν ποσοστὸν καὶ ἐὰν τὸ ξενοδοχεῖον ἐργάζεται ἐπὶ ἔλασπον τοῦ ἔτους χρονικὸν διάστημα.

Ἐπίσης διὰ τῆς ἐρμηνευτικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1210 ἐ. ἔ. Ἀναγκ. Νόμου, ὠρίσθη ὅτι εἰς τὸ τέλος τοῦτο ὑπόκεινται καὶ πᾶσαι αἱ συναφεῖς ἐπιχειρήσεις ὡς Νοσοκομεῖα, Ἀναρρωτήρια, Σανατόρια κλπ., ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἐξυπηρετοῦσι φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς ἀλλ' ἔχουσι τὴν μορφήν ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως.

6) Προκειμένου περὶ τῶν ὡς ἄνω τελῶν τῶν δυναμένων νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς βάρος οἰωνδήποτε ἐγκαταστάσεων ἢ προσώπων παρ' ἰαματικαῖς πηγαις, διὰ τοῦ ἀρθρου 15 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 4844 τοῦ 1930, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 5472 τοῦ 1932, ὠρίσθη ὅτι τὰ τέλη ταῦτα ἐπιβάλλονται μόνον ἐφ' ὅσον αἱ πηγαὶ εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς ἔδρας τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων ἢ πέριξ αὐτῆς καὶ εἰς ἀκτίνα 2.000 μέτρων. Ὡς σημεῖον ἀφετηρίας διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ἀκτίνος τῶν 2.000 μέτρων, ἐντὸς τῆς ὁποίας (ἀκτίνος) καὶ μόνον ὅταν εὐρίσκωνται αἱ πηγαὶ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἡ ρηθεῖσα φορολογία, ὡς τοιοῦτον σημεῖον δεόν νὰ ληφθῇ τὸ πρὸς τὴν πηγὴν ἄκρον τῆς ὡς ἔδρας τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος χρησιμευούσης πόλεως ἢ χωρίου. Αἱ ἄνωτέρω διατάξεις τῶν Νόμων 4844 καὶ 5472 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς κοινότητος Ὑπάτης.

7) Τὸ χρονικὸν ὄριον ἰσχύος (δι' ἐν δηλαδή ἢ πλείονα οἰκονομικὰ ἔτη) τῶν ὡς ἄνω ἐπιβαλλομένων τελῶν καθορίζεται διὰ τῶν περὶ ἐπιβολῆς τούτων ἀποφάσεων τῶν οἰκείων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων. Ἐν ἡ περιπτώσει οὐδὲν περὶ αὐτοῦ διαλαμβάνουσιν αἱ ἀποφάσεις τῶν συμβουλίων, τὰ ἐπιβληθέντα τέλη ἰσχύουσι μέχρις οὗ καταργηθῶσι, καταργοῦνται δὲ καθ' ὃν τρόπον καὶ ἐπιβάλλονται ἦτοι δι' ἀποφάσεων τῶν δημοτ. καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων λαμβανομένων καὶ ἐλεγχομένων κατὰ τὰ προεκτεθέντα. Κατάργησις τῶν τελῶν δὲν χωρεῖ ἐὰν καὶ δι' ὅσον χρόνον εἶναι ταῦτα ὑπέγγυα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δανείων.

Β' Χαρακτηρισμὸς τῶν τελῶν.

Παρὰ τὴν ὀρολογίαν τοῦ νόμου τὰ περὶ ὧν πρόκειται τέλη δὲν ἔχουσι τὴν ἐννοίαν τελῶν, καὶ ἰδὴ ἀνταποδοτικῶν τοι-

ούτων παρεχομένων έναντι ἀπολαύσεως ἀγαθοῦ τινος, (πράγματος ἢ ὑπηρεσίας) προσφερομένου ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος εἰς τοὺς δημότας, ἀλλ' ἔχουσι τὴν ἔννοϊαν τοῦ φόρου. Τούτου συνέπεια εἶναι καὶ τὸ ὅτι τὸ ὑπὸ στοιχεῖον δ' τέλος ἐπὶ τῶν λουομένων εἰς φυσικὰς πηγὰς ἢ εἰς τὴν θάλασσαν ἐπιβάλλεται ἀσχέτως πρὸς τὸ ποῖος εἶναι κύριος καὶ ἐκμετολλευτὴς τῶν πηγῶν τούτων.

Γ' Ἐνστάσεις καὶ προσφυγαὶ κατὰ τῶν περὶ ἐπιβολῆς τῶν τελῶν ἀποφάσεων.

1) Ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ ἐλέγχουσα, κατὰ τὰ προεκτεθέντα, τὰς περὶ ἐπιβολῆς τῶν τελῶν ἀποφάσεις τῶν οἰκείων δημοτ. ἢ κοινοτ. συμβουλίων μόνον ἀπὸ ἀπόψεως νομιμότητος, δικαιούται καὶ ὑποχρεούται εἴτε οἴκῳθεν εἴτε κατόπιν προσφυγῆς νὰ ἀκυρώσῃ τὰς ἀποφάσεις ταύτας, ἀλλὰ μόνον διὰ παράβασιν Νόμου ἢ Διατάγματος.

2) Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1935 Α. Ν. «περὶ συστάσεως ὀργανισμοῦ Πανελληνίου Ἐνώσεως Τουριστικῶν Ξενοδοχείων καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντος ἀπὸ 31)8)1935 Διατάγματος «περὶ καθορισμῶν ὑποχρεώσεων καὶ προθεσμιῶν ἀσκήσεως ἐνστάσεων κατ' ἀποφάσεων δημοτ. καὶ κοινοτ. συμβουλίων» ὡς τὸ τελευταῖον τοῦτο Διάταγμα ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Ἰανουαρίου 1937 ὁμοίου Β. Διατάγματος, ὠρίσθησαν τὰ ἑξῆς:

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους ἢ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἀποφάσεων τῶν δημοτ. ἢ κοινοτ. συμβουλίων περὶ ἐπιβολῆς τῶν περὶ ὧν πρόκειται τελῶν εἰς βάρος ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων ἢ τῆς πελατείας αὐτῶν, πόλεων ἢ λουτροπόλεων, τόπων ἀρχαιολογικῶν καὶ κέντρων θερινῆς ἢ χειμερινῆς διαμονῆς ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἐκ τῶν τελῶν τούτων πληττομένης ξενοδοχειακῶς ἐπιχειρήσεις, εἴτε τουριστικαὶ εἴτε μὴ εἶναι αὗται, καὶ εἰς τὴν πελατείαν αὐτῶν νὰ ὑποβάλωσιν ἐνστάσιν ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἑδρευούσης ἐν τῷ Ὑφυπουργεῖῳ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ εἰς τὸ γενικὸν πρωτόκολλον τοῦ ὁποίου καὶ πρωτοκολλᾶται ἡ ἐνστάσις. Ἀσκήσις ἐνστάσεως κατὰ τὰ ἀνωτέρω χωρεῖ καὶ κατὰ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀνωτέρω ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1935 Ἀν. Νόμου ἐκδοθεισῶν ἰσχυτικῶν ἀποφάσεων, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν συνεχίζεται, ἐφ' ὅσον δηλαδὴ αἱ ἀποφάσεις αὗται παραμένουσιν ἰσχύουσαι καὶ ἐφ' ὅσον κατ' αὐτῶν δὲν ἠσκήθη καὶ ἐξεδικάσθη παρομοία ἐνστάσις.

Διὰ τῶν ἰδίων ὡς ἄνω διατάξεων ὀρίζονται τὰ τῆς καταβολῆς παραβόλων διὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐνστάσεως καὶ τὰ τῆς συνθέσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς. Αἱ ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων τούτων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀνέκλητοι, δύναται δὲ ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῶν ἀποφάσεών της τούτων νὰ τροποποιῇ ἢ ἐξαφανίσῃ τὴν προσβαλλομένην ἀπό-

φασιν τὴν ὁποίαν ἐξετάζει καὶ ἐλέγχει ἰδίᾳ ἀπὸ ἀπόψεως οὐσίας καὶ σκοπιμότητος.

Ἐφιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν ὑμῶν εἰς τὸ ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἰσχύει ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἤτις κοινοποιήσις γίνεται ἐντὸς 15 ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως τῆς ἐπιτροπῆς. Συνέπεια τούτου εἶναι ὅτι τὰ τέλη τὰ εἰσπραχθέντα ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν τῶν φορολογουμένων ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν ἄλλων ἀρμοδίων ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐπιβολῆς τῶν τελῶν μέχρι τῆς κατὰ τὰ προπαραταθέντα ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἐξαφανιζούσης τὴν φορολογίαν δεόν νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ οἰκεῖον δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν ταμεῖον.

3) Διὰ τὸν τελευταῖον ὡς ἄνω λόγον ὅτι δηλαδὴ ἡ ἐπιτροπὴ κρίνουσα ἀπὸ ἀπόψεως σκοπιμότητος ἢ οὐσίας δύναται νὰ τροποποιῇ ἢ καὶ νὰ ἐξαφανίξῃ τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δεόν αἰ δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ Ἄρχαὶ νὰ μεριμνῶσιν ὅπως τοῦτο μὲν λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ὑποβαλλομένων ἐνστάσεων, τοῦτο δὲ ἐκθέτωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν εἰδικῶς καὶ λεπτομερῶς τοὺς λόγους δι' οὓς ἐπεβλήθησαν τὰ τέλη ὡς καὶ τὰς ἀντιλήψεις αὐτῶν ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν λόγων τῶν ἐνστάσεων. Ἡ σχετικὴ ἐκθεσις αὐτῶν ὑποβληθήσεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν μέσῳ τῆς οἰκείας Νομαρχίας ἵνα καὶ αὕτη ἐκθέτῃ τὰς σχετικὰς ἀντιλήψεις αὐτῆς.

Δ'. Βεβαίωσις, Εἰσπραξις καὶ εἰδικὴ διάθεσις τῶν τελῶν.

Συμφώνως ταῖς ἐδαφίαις 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 246 τοῦ Κώδικος ἐξεδόθη, ὡς γνωστὸν, τὸ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1935 Β.Δ. περὶ κανονισμοῦ τοῦ τρόπου βεβαιώσεως, εἰσπράξεως καὶ εἰδικῆς διαθέσεως, τῶν περὶ ὧν πρόκειται τελῶν καὶ τὸ ὁποῖον ἐκοινοποιήθη ὑμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 16441)59 τοῦ 1936 ἡμετέρας ἐντύπου ἐγκυκλίου. Τόσον αἱ διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω Β. Διατάγματος, ὅσον καὶ ἡ κοινοποιήσασα αὐτὸ ἐγκύκλιος ἐξαντλοῦσι τὸ θέμα παρέχουσαι σαφεῖς καὶ πλήρεις ὁρισμοὺς καὶ ὁδηγίας.

2) Διὰ τὴν εἰδίκευσιν καὶ ἀποκλειστικὴν διάθεσιν τοῦ ἐκ τῶν τελῶν εἰσπράξεων καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐκτελεστέων δι' αὐτῶν ἔργων, εἰς τὴν εἰδικὴν περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ πληττόμενοι διὰ τῶν τελῶν (λουόμενοι, ἐπιχειρήσεις κλπ.) εὐρίσκονται εἰς λουτροπόλεις ἢ ἰαματικὰς πηγὰς κειμένας ἔξω τῆς κυρίας ἑδρας ἐν ἣ ἐδρεύουσι πράγματι αἰ δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἀρχαί, κοινοποιούμεν ἀμέσως κατωτέρω καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἔχῃτε ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νεαροῦ Α. Ν. 1169 ἐ. ἔ. «περὶ συμπληρώσεως κειμένων διατάξεων ἀφορῶσάν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ»

τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 139 ε. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 21 Νόμου 1169.

Αἱ ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων πραγματοποιούμεναι πρόσοδοι ἐκ φορολογιῶν, εἰς βάρος τῶν λουομένων ἢ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκμεταλλεύσεως λουτροπόλεων καὶ ἰαματικῶν πηγῶν, ξενοδοχείων ἢ ἄλλων ἢ τῆς πελατείας αὐτῶν εὐρισκομένων εἰς λουτροπόλεις ἢ ἰαματικὰς πηγὰς κειμένας ἔξω τῆς κυρίας ἑδρας ἐν ἣ ἑδρεύουσι πράγματι αἱ Δημοτ. ἢ Κοινοτ. Ἄρχαι τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινοτήτος, ἀναγράφονται ὑπὸ τῶν οἰκείων Δημοτ. ἢ Κοινοτ. Συμβουλίων κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ συνόλου αὐτῶν εἰς εἰδικὸν κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ των καὶ διατίθενται εἰς ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ πλήρωσιν ἐτέρων ἀναγκῶν ἐξυπηρετουσῶν τὴν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ καθορισθησομένην περὶ τὴν ἰαματικὴν πηγὴν ζώνην ἐμφανίσεως.

Τὰ ἐκτελεστέα ὡς ἀνωτέρω ἔργα ἢ ἄλλας ἀνάγκας καθορίζει τὸ ἀρμόδιον Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον, ἐγκρίνει δὲ ὁ ἀρμόδιος Νομάρχης δικαιούμενος νὰ τροποποιῇ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου. Πρὸ πάσης ἐγκρίσεως ὁ Νομάρχης ὑποχρεοῦται ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸ Ὑφυπουργεῖον Τουρισμοῦ, τοῦ ὁποίου τὰς ἀντιλήψεις δέον νὰ λαμβάνη ὑπ' ὄψιν ὡς πρὸς τὰ ἐνδεικνυόμενα νὰ ἐκτελεσθοῦν ὡς ἀνω ἔργα ἐν τῇ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον καθοριζομένῃ ζώνῃ ἐμφανίσεως περὶ τὴν ἰαματικὴν πηγὴν ἐκ τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὸ εἰδικὸν κεφάλαιον καὶ ἄρθρον προσόδων.

Παράβασις ἐκ μέρους τῶν ὑποχρέων πρὸς συμμόρφωσιν πρὸς τὰ προηγούμενα ἐδάφια τοῦ ἄρθρου τούτου, θεωρεῖται ὡς παράβασις καθήκοντος τιμωρουμένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου».

Εἰς τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Διοικητάς, Νομάρχας καὶ Ἐπάρχους ἀποστέλλεται ἰκανὸς ἀριθμὸς ἀντιτύπων τῆς παρούσης ἵνα ἐφοδιάσωσι δι' αὐτῆς τοὺς Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων τῆς περιφερείας των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰουνίου 1938.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ